

ΕΤΟΣ Α'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΡΙΘΜ. 36

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

Κάτωθεν τῆς οἰκίας Α. ΜΕΛΑ, πλησίον τοῦ Ταχυδρομείου.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δραχ. 12 προπληρωτέα κατ' ἑξαμῆνιν.
» » Ἐξωτερικὸν Φραγκ. 20 « κατ' ἔτος.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 28 Σεπτεμβρίου 1875.

Κατ' ἐπίσημον ἔκθεσιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν οἱ ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικοὶ τοῦ μυριάδου ἑλληνικοῦ στρατοῦ συμποσοῦνται εἰς ἑπτακοσίους ἑβδομήκοντα τέσσαρας, μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν ὑπὸ σύνταξιν καὶ τῶν ἀνθυπασπιστῶν. Ἄν δὲ καὶ τούτους προσθῶμεν, εὐρίσκομεν ἐξ ἅπαντος ὅτι ἕκαστος ἀξιωματικὸς διοικεῖ πέντε στρατιώτας, ἀκριβῶς τὸ ἕμισυ τῶν ἀναλογούντων εἰς δεκανέα. Οἱ ἀριθμοὶ ἐν Ἑλλάδι εἶναι γελωτοποιοὶ ἀνώτεροι καὶ αὐτοῦ τοῦ Καραγκιόζη.

Ὁ κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα περιηγηθεὶς τὴν Ἀφρικὴν Levaillant ἀναφέρει μαῦρον ἡγεμόνα, τοῦ ὁποίου ὁ στρατὸς ὑπερέβαινε κατὰ τὴν ἰδιόρρυθμον συγκρότησιν καὶ αὐτὸν τὸν ἑλληνικὸν, καθότι οἱ ἀξιωματικοὶ παρ' αὐτῷ ἦσαν πενταπλάσιοι τῶν στρατιωτῶν. Τὴν γεωγραφικὴν ταύτην ἀνάμνησιν παραθέτομεν ὡς ἐπιχείρημα δυνάμενον νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τοὺς ἀπολογητὰς τῆς παρουσίας ἡμῶν καταστάσεως.

Ἐφημερίδες τινὲς, μέχρι τῆς χθὲς ἀκράτως τρικουπίζουσαι, ἤρχισαν ἤδη, προσεξαρχούσης τῆς «Παλιγγενεσίας» νὰ τονίζωσιν ὕμνους εἰς τὴν ἠνωμένην ἀντιπολίτευσιν, μεγάλα προσδοκῶσαι ἐκ τῆς συμμαχίας ἀγαθὰ διὰ τὸ ἔθνος. Ἡ γλῶσσα αὕτη ἐνθυμίζει ἡμῖν τὸ ἀγαλμα τοῦ Αἰγυπτίου Μέρμονος, τὸ φθεγγόμενον εἰς τὸν ἀνατέλλοντα ἥλιον.

* *

Ὁ «Πρωῖνός Κήρυξ», θέλων νὰ ἐξηγήσῃ εἰς τοὺς συνδρομητὰς του τί ἐσήμαινεν ἡ ἀρχαία παροιμία «ράβδος ἐν γωνίᾳ, ἄρα βρέχει», πληροφοροεῖ αὐτοὺς, ὅτι ὁ κ. Τρικούπης παραιτεῖται, διότι τὰ πράγματα δευροῦνται ἐν Ἐρζεγοβίῃ.

* *

Ὁ αὐτὸς «Πρωῖνός» ὀπαδὸς, φαίνεται, γενόμενος τῆς πανθειστικῆς φιλοσοφίας περιέχει ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ καὶ ὠραίαν παράφρασιν τοῦ πολυκρότου λουκρητιανοῦ στίχου «Mens agitat molem», τὴν ἐξῆς: «Ἐπὶ τοῦ κ. Βούλγαρη οἱ κραταιοὶ τῆς Εὐρώπης ἐτίμων τὴν Ἑλλάδα ἐχθρῶν καὶ τοῦ ἐδάφους αὐτῆς, ἀλλὰ τοῦ διοικούντος αὐτὸ ἄροσ».

* *

Ὁ «Ἐσπερος», ἀφοῦ ὡμολόγησεν ὅτι ὁ κ. Μεσσηνέζης εἶναι χρηστὸς καὶ τίμιος ἄνθρωπος, κατηγορεῖ αὐτὸν ὡς ἐκ παιδείας του ἀποτυχόντα εἰς τὰς ἐκλογάς, διότι «ὄτε ἐπροσκαλεῖτο νὰ φάγῃ ὑπὸ τοῦ ἐνός καὶ τοῦ ἄλλου ἀπεποιεῖτο ὡς συχασιάρικον παιδίον.» Ἄλλ' ἀφοῦ ὁ «Ἐσπερος» ὡμολογεῖ ὅτι ὁ κ. Μεσσηνέζης εἶναι ἄνθρωπος, πῶς δύναται νὰ μεμφθῇ αὐτὸν ὅτι ἀπεποιήθη νὰ φάγῃ εἰς τὴν αὐτὴν παροψίδα μετὰ Μπογδάνων καὶ Θεοδώρων;

* *

Κατὰ τὴν ἐκθεσιν τοῦ ἀνακριτοῦ, ἣν παρεδέχθησαν ὡς ἀκριβῆ οἱ ἐξελεγχάντες τὴν ἐκλογὴν Αἰγιαλείας, «ἐψηφώθησαν ἐκεῖ πλείστοι παῖδες ἡλικίας μεταξύ ἑπτὰ καὶ δεκατριῶν ἔτων». Οἱ ὀρεγόμενοι νὰ ἐπιτυχάνωσιν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ πρέπει, πλὴν τῶν βροσφετίων, νὰ ἐφοδιάζωνται μὲ κούκλας καὶ καραμέλας.

* *

Κατὰ τὴν πολύκροτον δίκην τῆς κυρίας Lafarge, οἱ πραγματογνώμονες μόλις συνήγαγον ἐκ τοῦ πτώματος τοῦ δηλητηριασθέντος συζύγου τῆς μυριοστὰ τινα τοῦ κόκκου ἀρσενικοῦ. Ἐκ τούτου ὁ δῆθεν ἰατρὸς κ. Raspail ἐζήτησε τὴν ἀθώωσιν τῆς κατηγορουμένης, προτείνων ὅτι τὰ μυριοστὰ ταῦτα ἦσαν ἀνεπαρκῆ πρὸς δηλητηρίασιν καὶ κώνωπος. Ἄλλ' ὁ ἀναξὶ τῆς τοξικολογίας Ὁρφιλᾶς, ἐγερθεὶς λαῦρος κατὰ τοῦ ἀγύρτου, παρέστησε τοῖς δικασταῖς πόσον ἄτοπον καὶ γελοῖον ἦθελεν εἶναι νὰ συμπεράνωσιν ὅτι, ἐπειδὴ ὀλίγα τινα μυριοστὰ ἐξηκριβώθησαν ἐν τῷ πτώματι, τόσα μόνον καὶ ἐποτίσθη ὁ ἐν σπασμοῖς καὶ ὀδύναϊς ἀποθανὼν μακαρίτης. Ἡ κατηγορουμένη, ὡς γνωστὸν, κατεδικάσθη. Οἱ δικασταὶ ὅμως τῆς ἐκλογῆς Αἰγιαλείας ἠθώωσαν αὐτὴν, προτιμήσαντες τὴν ῥασπάλειον λογικὴν καὶ ἀποφανθέντες ὅτι, ἐπειδὴ οἱ ἀνακριταὶ ὡς πειστήριον τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ δημάρχου ὀκτῶ μόνον ἀναφέρουσιν ὀνόματα ἀπειληθέντων ἐκλογέων, τόσοι μόνον καὶ ἠπειλήθησαν, καὶ ἀνεπαρεῖς ἦσαν πρὸς δηλητηρίασιν τῆς ἐκλογῆς.

* *

Γάλλος τις βρόνος, μεγαλόνομος ἀλλὰ πτωχὸς, εἰδοποιήθεις ὅτι ἡ βασίλισσα περιηγουμένη ἐμελέτα νὰ τιμῆσθαι διὰ τῆς παρουσίας τῆς τὸν ἠρειπωμένον πύργον του, ἔσπευσε νὰ καύσῃ αὐτὸν, ἵνα ἀποκρύψῃ τὴν ἔνδειαν καὶ τὴν ἐκπτώσιν του. Ἡμεῖς δὲν προτείνομεν νὰ καῶσιν αἱ Ἀθηναὶ κατὰ τὴν διάβασιν τοῦ πρίγκηπος τῆς Οὐαλλίας, φρονούμεν ὅμως ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ, ἀντὶ νὰ ζητήσῃ νὰ θαμβώσῃ τὸν βασιλικὸν ξένον δι' ἐπιδείξεως στοῶν καὶ ἀψίδων, κάλλιον ἦτο νὰ ἐμπιστευθῇ τὴν φροντίδα ταύτην εἰς τὰς στήλας τοῦ Παρθενῶνος καὶ τὰς σκιὰς τῶν προγόνων, φροντίζουσα μόνον νὰ μὴν ἀναμιγνύωνται καθ' ὁδὸν εἰς τὰς ἀρχαίας ἀναμνήσεις νεοελληνικαὶ ἀναθυμιάσεις ἀτάφων γαλῶν καὶ . . . ἀτειχίστων οἰκοπέδων.

* *

Φοιτηταὶ τινες τῆς ἰατρικῆς, θέλοντες νὰ ἐκτιμῆσωσιν τὸ ἀλάνθαστον τοῦ μαγνητισμοῦ, ἔλαβον τρίχας τινὰς ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἀξιολύτου κ. Φρεαρίτου τὰς ὁποίας ἐπαρουσίασαν εἰς τὴν ξενιζομένην παρ' ἡμῶν κλεινὴν ἵπνομάντιδα κυρίαν Λουίζαν, ἥτις ἐκ τοῦ μαγνητικοῦ αὐτῆς τρίποδος ἐχρησιμοδόγησε περὶ αὐτῶν ὡς ἀκολουθῶς: «Τρίχες κοπέσαι ἐκ τῆς κεφαλῆς εἰκασσατοῦς νεανίδος. »Αὕτη πάσχει ἐκ δυσιάτου ἀσθενείας τοῦ ἐγκεφάλου» ἀφοῦ ὅμως ἐπὶ πολὺ βασανισθῆ θέλει ἀνακτῆσαι τὴν ὕγιάν διὰ τῆς θεραπείας, ἣν θέλω ὑποδείξει μεθαύριον». Μετὰ τοιαύτην διάγνωσιν μέλλοντες Γάλλοι, θεωροῦσιν ἤδη τὸν μαγνητισμὸν ὡς ἀπλὴν φενακίαν, ἡμεῖς ὅμως

φρονούμεν ὅτι πρέπει νὰ ἐξετάσωσι τὸ γεγονός ἀκριβέστερον πρὶν ἀποφανθῶσι.

* *

Ἐσχάτως ἐξεδόθη ὑπὸ ἐνὸς κῆποιου Ζέζα ὀγκῶδες βιβλίον «Κοινωνικῶν μελετῶν», τὸ ὁποῖον ἐπήνεσαν ἐφημερίδες τινὲς ὡς ἀναπληροῦν σπουδαίαν παρ' ἡμῶν ἔλλειψιν τοιούτων ἀξιοσυστάτων ἔργων κτλ.». Διαδραμόντες σπαράδην τὰς μελέτας ταύτας ἐθαυμάσαμεν πρὸ πάντων τὴν ἐξῆς περικοπήν «Αἱ παρεκτροπαὶ τοῦ Δήμου τῶν Παρισίων ὀφείλονται εἰς τὰς καρδοσκοπίας τοῦ Πλάτωνος», δι' ἧς ὁ κ. Ζέζας προϋτίθετο, πιθανῶς, νὰ μεταφράσῃ «les spéculations de Platon», μεταμορφώσας τὸν ἀρχαῖον σοφὸν εἰς σύγχρονον Τσιγκρόν.

* *

Κατὰ τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς παρατηρήθη ὅτι οἱ δημοκρατικοὶ βουλευταὶ κύριοι Ῥόκος Κοϊδάς καὶ Γιαννοῦκος Μαυρομιχάλης κἀθῆναι πάντοτε εἰς γωνίαν τινα τῆς ἀκρας ἀριστερᾶς πρὸς διαδήλωσιν, πιθανῶς, τῶν πεποιθήσεων τῶν ὁ πρῶτος μάλιστα τούτων ἐτοιμάζεται, ὡς ἠκούσαμεν, ν' ἀπαγγείλῃ τὴν δικαιολογίαν τῶν ἀρχῶν του ἀρχομένην διὰ τοῦ ἀκολούθου ἀνατομικοῦ ἀφορισμοῦ: «Πάντα τὰ πολυμελῆ σώματα ἔχουσι δεξιὰν καὶ ἀριστεράν, ἀλλ' ἡ καρδιά αὐτῶν κεῖται πάντοτε πρὸς ἀριστεράν.»

ΘΕΑΤΗΡΗΣ.

KIBOTIKON

Δαιμόνων φιλτατε!

Ἐπερευχαριστήθη ἐκ τῆς περιγραφῆς τῶν λαγγιτῶν διὰ τὴν ὁμογενοῦς, ἀφοῦ τόσον πρόχειρον τύπον ἔχει τὸν φιλογενέστατον κ. Τσιγκρόν;

Ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρόνων οἱ φιλογενέστατοι οὗτοι ἐκακόμαθον ἡμᾶς τοὺς Ἀθηναίους. Μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ τοὺς πολιτογραφήσωμεν ἢ νὰ ἀναγράψωμεν πού τὸ ὄνομά των μᾶς ἐκτιζαν ἀγορὰς, πύλας καὶ ναοὺς. Αὐτὸς ὁ μέγιστος κατακτητὴς τοῦ κόσμου ἐθεώρει ὡς τὴν μεγίστην τῶν ἀμοιβῶν του τὴν ἐπιδοκιμασίαν πράξεώς τούτου ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἐπὶ τῶν τροπικῶν του ἀνέγραφε «Μετὰ τῶν Ἀθηναίων ἦρα τὴν δεῖνα ἢ δεῖνα νίκην». Ἡ πόλις τῆς κόρης τοῦ Διὸς κατάρθρωσε, φαίνεται, νὰ διατηρήσῃ ἀπέναντι τῶν ὁμογενῶν τὸ προνομιοῦχον τοῦτο θέλημα, ἀφοῦ εὐρίσκονται καὶ σήμερον Σίται, Βαρβάκαι, Ἀρσάκαι καὶ Ζάπαι, πρὸς οὓς χρεωστοῦμεν τόσα μάρμαρα καὶ τόσην εὐγνωμοσύνην. Τὸ κακὸν ὅμως εἶναι, ὅτι οἱ Τσιγκροὶ ἤλθον νὰ δεχθῶσιν ἀντ' αὐτῶν τὰς τιμὰς, ἃς ὀφείλαμεν εἰς τοὺς ὄντως ὁμογενεῖς. Καὶ δὲν κόσμος ἔγραψε τὴν ἔλευσίν του εἰς τῶν τζαγκιῶν του τὸν πάτορ' ἐπειδὴ ὅμως εὐρέθησαν καὶ τρεῖς ἢ τέσσαρες παράσιτοι φερθέντες μαζύ του, καθὼς αὐτὸς φέρεται ἐν Κωνσταντινουπόλει μὲ τοὺς πλουτίσαντας αὐτὸν Ἐβραίους καὶ Τούρκους, ἐκ τοῦ δειγματος τού-